

คำสั่งจังหวัดพัทลุง
ที่ ๒๕๖๒/๒๕๖๖

เรื่อง มอบหมายให้แจ้งข้อกล่าวหาในคดีความผิดทางพินัย

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลใช้บังคับ ซึ่งในกระบวนการพิจารณาความผิดทางพินัย กรณีมีผู้กระทำความผิดทางพินัยซึ่งมิใช่เป็นกรณีที่จะดำเนินการได้ตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง แห่งกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือผู้ที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมอบหมายมีอำนาจในการแจ้งข้อกล่าวหาในคดีความผิดทางพินัย โดยข้อ ๖ แห่งระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๖ กำหนดให้ส่วนราชการที่มีกฎหมายในความรับผิดชอบซึ่งได้กำหนดโทษปรับเป็นพินัยไว้อาจเสนอให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐพิจารณามอบหมายผู้ซึ่งเห็นสมควรในการแจ้งข้อกล่าวหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย รวมถึงแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามข้อ ๘ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้

เพื่อให้การแจ้งข้อกล่าวหาในคดีความผิดทางพินัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ และข้อ ๖ แห่งระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๖ ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐจึงมอบหมายบุคคลให้มอำนาจในการแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางพินัย ต่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันในคดีความผิดทางพินัยของแต่ละพระราชบัญญัติในความรับผิดชอบของกรมการปกครอง ดังนี้

๑. ข้าราชการที่สังกัดหรือปฏิบัติหน้าที่ราชการ ณ ที่ทำการปกครองจังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับชำนาญการขึ้นไป ในความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑.๑ พระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔

๑.๒ พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๔๙

๑.๓ พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖

๑.๔ กฎหมายอื่นๆ ซึ่งกำหนดโทษปรับเป็นพินัยและได้มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดหรือปฏิบัติราชการ ณ ที่ทำการปกครองจังหวัด เป็นผู้มอำนาจปรับเป็นพินัย

/๒. ข้าราชการ...

๒. ข้าราชการที่สังกัดหรือปฏิบัติหน้าที่ราชการ ณ ที่ทำการปกครองอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับชำนาญการขึ้นไป ในความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๒.๑ พระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๔๖๔

๒.๒ พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พระพุทธศักราช ๒๔๗๔

๒.๓ พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พระพุทธศักราช ๒๔๘๒

๒.๔ พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พระพุทธศักราช ๒๔๘๗

๒.๕ พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕

๒.๖ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

๒.๗ พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖

๒.๘ พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘

๒.๙ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

๒.๑๐ พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓

๒.๑๑ พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗

๒.๑๒ กฎหมายอื่นๆ ซึ่งกำหนดโทษปรับเป็นพินัยและได้มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดหรือปฏิบัติราชการ ณ ที่ทำการปกครองอำเภอ เป็นผู้มียอำนาจปรับเป็นพินัย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นางนิศากร วิศิษฐ์สรอรรถ)

ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง

คำสั่งจังหวัดพัทลุง
ที่ ๒๕๖๗/๒๕๖๖

เรื่อง กำหนดผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะและองค์คณะในการปรับเป็นพินัย

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลใช้บังคับ ซึ่งกำหนดให้การปรับเป็นพินัยกรณีค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท จะต้องกระทำในรูปแบบองค์คณะ โดยหัวหน้าหน่วยงานของรัฐสามารถกำหนดผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะ และองค์คณะจากบัญชีรายชื่อตำแหน่งข้าราชการผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย และข้อ ๗ แห่งระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๖ กำหนดให้ส่วนราชการที่มีกฎหมายในความรับผิดชอบซึ่งได้กำหนดโทษปรับเป็นพินัยไว้ มีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาทและต้องกระทำในรูปแบบองค์คณะ ให้ส่วนราชการเสนอหัวหน้าหน่วยงานของรัฐเพื่อกำหนดหัวหน้าองค์คณะหนึ่งคนและองค์คณะอีกไม่น้อยกว่าสองคนจากบัญชีรายชื่อตำแหน่งข้าราชการตามความเห็นสมควร

เพื่อให้การดำเนินการปรับเป็นพินัยที่จะต้องกระทำในรูปแบบองค์คณะเป็นไปด้วยความเรียบร้อยอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ วรรคสี่ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ และข้อ ๗ แห่งระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๖ ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐจึงกำหนดหัวหน้าองค์คณะและองค์คณะในการปรับเป็นพินัยของแต่ละพระราชบัญญัติในความรับผิดชอบของกรมการปกครอง ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๔๙ ให้กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นองค์คณะ ดังนี้

องค์คณะ

- ๑.๑ เจ้าพนักงานปกครอง ระดับชำนาญการพิเศษ/ชำนาญการ หัวหน้าองค์คณะ
ที่ทำการปกครองจังหวัด
- ๑.๒ เจ้าพนักงานปกครอง/นิติกร ระดับชำนาญการขึ้นไป องค์คณะ
จำนวน ๒ คน ที่ทำการปกครองจังหวัด

/๒. พระราชบัญญัติ...

๒. พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นองค์คณะ ดังนี้

องค์คณะ

๒.๑ นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ระดับชำนาญการพิเศษ/ชำนาญการ หัวหน้าองค์คณะ
ที่ทำการปกครองอำเภอ

๒.๒ ปลัดอำเภอ ระดับชำนาญการขึ้นไป จำนวน ๒ คน
ที่ทำการปกครองอำเภอ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นางนิศากร วิศิษฐ์สรอรรถ)

ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

คำสั่งจังหวัดพัทลุง
ที่ ๒๕๖๓/๒๕๖๗

เรื่อง กำหนดผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะและองค์คณะในการปรับเป็นพินัย (ฉบับที่ ๒)

ตามที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลใช้บังคับ ซึ่งกำหนดให้การปรับเป็นพินัยกรณีค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท จะต้องกระทำในรูปแบบขององค์คณะ โดยหัวหน้าหน่วยงานของรัฐสามารถกำหนดผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะ และองค์คณะจากบัญชีรายชื่อตำแหน่งข้าราชการผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ซึ่งได้มีคำสั่งจังหวัดพัทลุง ที่ ๒๕๖๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ กำหนดผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะและองค์คณะในการปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๔๙ และพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ไปแล้ว นั้น

ได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗ กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดที่ทำการปกครองจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจในการปรับเป็นพินัยเพิ่มเติม เพื่อให้การดำเนินการปรับเป็นพินัยที่จะต้องกระทำในรูปแบบขององค์คณะเป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ วรรคสี่ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐจึงกำหนดผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะและองค์คณะในการปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ดังนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ ของคำสั่งจังหวัดพัทลุง ที่ ๒๕๖๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เรื่อง กำหนดผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะและองค์คณะในการปรับเป็นพินัย และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“๒. พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นองค์คณะ ดังนี้

องค์คณะ

- ๒.๑ ปลัดจังหวัด/นายอำเภอ/เจ้าจังหวัด/ป้องกันจังหวัด/ หัวหน้าองค์คณะ
ปลัดอำเภอ/เจ้าพนักงานปกครองหรือนิติกร
ระดับชำนาญการขึ้นไป
ที่ทำการปกครองจังหวัดหรือที่ทำการปกครองอำเภอ

/๒.๒ ปลัดอำเภอ...

๒.๒ ปลัดอำเภอ/เจ้าพนักงานปกครอง/นิติกร
ระดับชำนาญการขึ้นไป จำนวน ๒ คน
ที่ทำการปกครองจังหวัดและที่ทำการปกครองอำเภอ”

องค์คณะ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(นางนิศากร วิเศษสุรอรทด)
ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง